

ОБОРИЩЕ

Шосето завива до малък мостъ, подъ който се събиратъ две поточета.

„Както се сливатъ тукъ дветъ рѣки Панова и Асарелъ, така се слѣха душитъ на възстаницитъ презъ 1876 г.“ гласи полуизличениятъ надписъ на каменната плоча отсреща. Една пжтека се отдѣля вдѣсно и пълзи по голия склонъ къмъ рунтавитъ върхове на северъ.

Когато тръгнахме, камбанитъ на градчето биеха за църковенъ отпускъ; пребрадени старици потъваха безшумно задъ грамаднитъ порти отъ потъмнѣло дърво, обковани съ гвоздеи и тежки ключалки; до стенитъ на кафененцата, хора съ калпаци и въ чисти бозеви дрехи тихичко си хортуваха. Деньтъ е недѣленъ, тихъ и слънчевъ, въ двороветъ, пометени като одаи, буйно пламтятъ гергини, фунийки и мушкато, подъ стрѣхитъ, закачени на дървени куки, грѣятъ сребърни менци, а си-